

Lovforslag nr. L 338. Fremsat den 1. juni 1993 af indenrigsministeren (Birte Weiss)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner

(Forbedret budgetgaranti, ændringer vedrørende skatterreform og bruttoficering af sociale ydelser, ændret opgørelse af de amtskommunale udgiftsbehov)

§ 1

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 445 af 4. juni 1992, som ændret senest ved lov nr. 261 af 6. maj 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 1*, ændres »0,52« til: »0,50«.

2. § 7, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* En kommunes udgiftsbehovstal udgør summen af:

- 1) kommunens andel af landets indbyggertal ganget med en vægtfaktor på 0,212,
- 2) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 0-6 år ganget med en vægtfaktor på 0,092,
- 3) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 7-16 år ganget med en vægtfaktor på 0,227,
- 4) kommunens andel af et beregnet antal kontanthjælpsmodtagere for hele landet ganget med en vægtfaktor på 0,056,
- 5) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 65-74 år ganget med en vægtfaktor på 0,034,
- 6) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 75-84 år ganget med en vægtfaktor på 0,075,
- 7) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 85 år og

derover ganget med en vægtfaktor på 0,056,

- 8) kommunens andel pr. 1. januar 1982 af landets samlede kommunale vejnet ganget med en vægtfaktor på 0,031,
- 9) kommunens andel af en beregnet bestand af lejligheder i hele landet ganget med en vægtfaktor på 0,017,
- 10) kommunens andel af landets samlede antal børn under 16 år af enlige forsørgere, for hvilke der udbetales ordinært børnetilskud, ganget med en vægtfaktor på 0,075,
- 11) kommunens andel af summen af landets samlede antal ældre, utidssvarende boliger og nyere udlejningsboliger ganget med en vægtfaktor på 0,075,
- 12) kommunens andel af summen af landets samlede antal fuldtidsledige ganget med en vægtfaktor på 0,025 og
- 13) kommunens andel af summen af landets samlede antal 20-66-årige kvinder, som er erhvervsmæssigt beskæftiget eller under uddannelse, ganget med en vægtfaktor på 0,025.«

3. § 9, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Udgiftsbehovstallet for en kommune i hovedstadsområdet udgør summen af:

- 1) kommunens andel af hovedstadsområdets indbyggertal ganget med en vægtfaktor på 0,222,
- 2) kommunens andel af hovedstadsområdets

- samlede antal indbyggere i aldersgruppen 0-6 år ganget med en vægtfaktor på 0,112,
- 3) kommunens andel af hovedstadsområdet samlede antal indbyggere i aldersgruppen 7-16 år ganget med en vægtfaktor på 0,224,
 - 4) kommunens andel af et beregnet antal kontanthjælpsmodtagere for hele hovedstadsområdet ganget med en vægtfaktor på 0,064,
 - 5) kommunens andel af hovedstadsområdet samlede antal indbyggere i aldersgruppen 65-74 år ganget med en vægtfaktor på 0,031,
 - 6) kommunens andel af hovedstadsområdet samlede antal indbyggere i aldersgruppen 75-84 år ganget med en vægtfaktor på 0,070,
 - 7) kommunens andel af hovedstadsområdet samlede antal indbyggere i aldersgruppen 85 år og derover ganget med en vægtfaktor på 0,051,
 - 8) kommunens andel pr. 1. januar 1982 af hovedstadsområdet samlede kommunale vejnet ganget med en vægtfaktor på 0,026,
 - 9) kommunens andel af hovedstadsområdet samlede antal børn under 16 år af enlige forsørgere, for hvilke der udbetales ordinært børnetilskud, ganget med en vægtfaktor på 0,075,
 - 10) kommunens andel af summen af hovedstadsområdet samlede antal ældre, udsvarende boliger og nyere udlejningsboliger ganget med en vægtfaktor på 0,075,
 - 11) kommunens andel af summen af hovedstadsområdet samlede antal fuldtidsledige ganget med en vægtfaktor på 0,025 og
 - 12) kommunens andel af summen af hovedstadsområdet samlede antal 20-66-årige kvinder, som er erhvervsmæssigt beskæftiget eller under uddannelse, ganget med en vægtfaktor på 0,025.«

4. § 10, stk. 3, nr. 4, affattes således:

»4) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til kontanthjælp, ungdomsydelse, kommunal aktivering, jobtræning, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret,«

5. I § 10, stk. 3, nr. 5, indsættes efter »§ 18«: »og udgifterne til statstilskuddet til kommuner efter § 19, stk. 3.«

6. I § 10, stk. 7, 1. pkt., ændres »kommunerne« til: »den kommunale sektor«.

7. § 16, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En amtskommunes udgiftsbehovstal udgør summen af:

- 1) amtskommunens andel af landets samlede indbyggertal ganget med en vægtfaktor på 0,150,
- 2) amtskommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 0-20 år ganget med en vægtfaktor på 0,052,
- 3) amtskommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 15-19 år ganget med en vægtfaktor på 0,059,
- 4) amtskommunens andel af et for samtlige sygehuskommuner beregnet antal sengedage ganget med en vægtfaktor på 0,408,
- 5) amtskommunens andel af et for samtlige amtskommuner beregnet tal for den aldersbetingede sygelighed ganget med en vægtfaktor på 0,122,
- 6) amtskommunens andel pr. 1. januar 1982 af det samlede amtskommunale vejnet ganget med en vægtfaktor på 0,009,
- 7) amtskommunens andel af landets samlede antal børn under 16 år af enlige forsørgere, for hvilke der udbetales ordinært børnetilskud, ganget med en vægtfaktor på 0,100,
- 8) amtskommunens andel af landets samlede antal enlige i aldersgruppen 65 år og derover ganget med en vægtfaktor på 0,100.«

8. § 17, stk. 3, nr. 3 ophæves, og i stedet indsættes:

- »3) amtskommunale mer- eller mindreudgifter som følge af ændringer i den bindende statslige regulering af kommunernes og amtskommunernes virksomhed,
- 4) udgifterne til statstilskuddet til amtskommuner efter § 19, stk. 3.«

9. I § 17, stk. 7, 1. pkt., ændres »amtskommunerne« til: »den kommunale sektor«.

10. I § 18, stk. 3, ændres »0,38« til: »0,40«.

11. § 19, stk. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Indenrigsministeren kan for tilskudsårene 1994-96 yde et særligt tilskud til de kommuner og amtskommuner, hvis byrdefordelingsmæssige tab i forbindelse med skattere-

form, ændret satsregulering og bruttoficering af sociale ydelser beregnes at overstige 0,2 pct. af deres beskatningsgrundlag. Tilskuddet ydes for det tab, der overstiger 0,2 pct. af kommunens eller amtskommunens beskatningsgrundlag.«

12. Efter § 29 b indsættes:

»§ 29 c. Indenrigsministeren fastsætter regler om beregningsgrundlaget for opgørelsen af de kommunale mer- eller mindreudgifter efter § 10, stk. 3, nr. 4.

§ 29 d. For tilskudsåret 1994 korrigeres beskatningsgrundlag for kommuner og amtskommuner, jf. § 23, for beregningsåret 1993 med den af Indenrigsministeriet beregnede

virkning på beskatningsgrundlaget ved skattereform, ændret satsregulering og bruttoficering af sociale ydelser.«

13. I § 30, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»For tilskudsåret 1994 gives meddelelsen dog senest 1. september 1993.«

14. I § 30, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

»For tilskudsåret 1994 gives meddelelsen dog senest 1. september 1993.«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for beregningen af tilskud og tilsvær fra og med tilskudsåret 1994.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder 2 hovedelementer.

For det første foreslås en justering af tilskuds- og udligningssystemet på baggrund af de byrdefordelingsmæssige forskydninger kommunerne imellem, der følger af regeringens skattereform-forslag og af den i tilknytning hertil foreslåede bruttoficering af pensioner og kontanthjælp. Endvidere foreslås en ændret opgørelse af de amtskommunale udgiftsbehov. Denne del af lovforslaget er indeholdt i § 1, nr. 1-3, 5, 7 og 10-14.

For det andet foreslås en forbedring af den kommunale budgetgaranti-ordning og en tilpasning af denne til regeringens forslag om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og om kommunal aktivering. I tilknytning hertil foreslås en præcisering af bestemmelserne om pris- og lønregulering af statstilskudene til kommuner og amtskommuner. Denne del af lovforslaget er indeholdt i § 1, nr. 4, 6, 9 og 12.

I nedenstående bemærkninger er i afsnit 2 redigjort for forslaget til justering af tilskuds- og udligningssystemet og i afsnit 3 for forslaget om justering og tilpasning af budgetgarantien.

2. Forslag vedrørende tilskuds- og udligningssystemet

2.1. Indledende bemærkninger

I regeringens forslag til ændring af skattesystemet er der tale om gennemgribende omlægninger i skattesystemet. I tilknytning til skattereformen foreslås en bruttoficering af pensioner og kontanthjælpsydelse.

Disse ændringer påvirker på en række områder kommunernes skattegrundlag og udgifter til bl.a. kontanthjælp.

De fordelingsmæssige forskydninger imellem kommunerne som følge af ovenstående reformer skønnes imidlertid at blive af forholdsvis begrænset omfang. Dette skal ses i sammenhæng med den tilstræbte sociale balance i forslaget til skattereform og det forhold, at de kommunaløkonomiske konsekvenser af de forskellige ændringer i et vist omfang

vil opveje hinanden. Endelig sker der med det kommunale udlignings- og tilskudssystem en betydelig udligning af forskellene i kommunernes beskatningsgrundlag, hvilket bidrager til at mindske de fordelingsmæssige forskydninger.

På trods af de forholdsvis begrænsede forskydninger imellem kommunerne vil der på enkelte områder være behov for justeringer af tilskuds- og udligningssystemet i konsekvens af skattereformen og bruttoficeringen af de sociale ydelser.

Forslagene vedrørende tilskuds- og udligningssystemet består således i følgende hovedpunkter:

- 1) For det første foreslås der en regulering af vægterne for opgørelsen af kommunernes udgiftsbehov for at tilpasse disse til forskydningerne i kommunernes udgiftssammensætning som følge af den foreslåede bruttoficering af kontanthjælpsydelse, og dermed isoleret set stigende kontanthjælpsudgifter. Også for amtskommunerne foreslås regulering af udgiftsbehovskriterierne vægte.
- 2) For det andet foreslås der en regulering af udligningsniveauet i landsudligningen af kommunernes beskatningsgrundlag med henblik på at mindske de fordelingsmæssige forskydninger imellem kommunerne som følge af den foreslåede skattereform og bruttoficering af sociale ydelser.
- 3) For det tredje stilles der forslag om en særlig overgangsbestemmelse for tilskudsåret 1994.
- 4) For det fjerde stilles der forslag om et 3-årigt overgangstilskud til kommuner og amtskommuner, hvis byrdefordelingsmæssige tab som følge af bruttoficering og skattereform overstiger 0,2 pct. af kommunens eller amtskommunens beskatningsgrundlag. Dette overgangstilskud skønnes dog alene at blive aktuelt for godt 20 kommuner og én amtskommune.
- 5) For det femte foreslås den særlige pulje for vanskeligt stillede kommuner ekstraordinært forøget, således at kommuner, som uanset de ovenfor nævnte foranstaltninger bringes i vanskeligheder,

efter ansøgning til indenrigsministeren kan opnå tilskud.

2.2. Den primærkommunale udligning

Nedenfor gives en nærmere beskrivelse af de foreslåede ændringer i den primærkommunale udligning.

2.2.1. Ændring af den primærkommunale udligning af udgiftsbehov

For primærkommunerne eksisterer der to udligningsordninger vedrørende forskelle i udgiftsbehov.

- en landsudligning for alle landets primærkommuner herunder også den primærkommunale del af Københavns og Frederiksberg kommuner. Der udlignes 35 pct. af forskellene i udgiftsbehov mellem kommunerne i hele landet.

- en hovedstadsudligning for kommunerne i hovedstadsområdet bestående af Københavns og Frederiksberg kommuner samt kommunerne i København, Frederiksborg og Roskilde amter. Denne udligning lægges oven i landsudligningen af udgiftsbehov. Der udlignes 25 pct. af forskellene i udgiftsbehov i hovedstadsområdet.

En kommune, hvis udgiftsbehov pr. indbygger er mindre end det gennemsnitlige udgiftsbehov, yder et årligt tilskud til de kommuner, hvis udgiftsbehov er større end det gennemsnitlige udgiftsbehov pr. indbygger. Ordningerne hviler i sig selv. De er rent mellemkommunale uden stats tilskud.

Landsudligning:

Udligning af kommunernes udgiftsbehov	Foreslåede vægte (1)	Nuværende vægte (2)
Antal indbyggere	0,212	0,219
Antal 0-6-årige	0,092	0,087
Antal 7-16-årige	0,227	0,234
Beregnet antal kontanthjælpsmodtagere	0,056	0,037
Antal 65-74-årige	0,034	0,036
Antal 75-84-årige	0,075	0,081
Antal 85-årige og derover	0,056	0,058
Vejlængde i km. pr. 1. januar 1982	0,031	0,031
Beregnet antal udlejningslejligheder	0,017	0,017
Antal børn af enlige forsørgere	0,075	0,075
Antal ældre utidssvarende boliger og nyere udlejningsboliger	0,075	0,075
Antal fuldtidsledige	0,025	0,025
Antal erhvervsaktive kvinder	0,025	0,025
	1,000	1,000

Beregningen af en kommunes udgiftsbehov er baseret på »kriterier« og »vægte«. Kriterierne er faktorer, der er bestemmende for de kommunale udgifter, f.eks. en kommunes andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 7-16-år.

En kommunes udgiftsbehovstal opgøres som summen af disse kriterier, idet det i loven er fastsat i hvilket forhold – eller med hvilken vægt – de enkelte kriterier skal indgå i beregningen.

De primærkommunale vægte er på basis af udgifterne i regnskabsåret 1990 senest revideret med lov nr. 333 af 14. maj 1992 med virkning for tilskudsåret 1993. Nævrende lovforslag indebærer, at der gennemføres en ajourføring af vægtene i den primærkommunale udligning af forskelle i udgiftsbehov. De anførte vægte er beregnet ud fra sammensætningen af de kommunale nettodriftsudgifter for det senest kendte regnskabsår (1991), idet der herudover er indregnet den beregnede virkning ved bruttoficering af kontanthjælpsudgifter.

De nye vægte

Nedenfor er de foreslåede vægte (kolonne 1) sammenholdt med de nuværende vægte (kolonne 2).

Det bemærkes, at vægtændringerne dels er resultat af en ajourføring baseret på nyere regnskabsstatistik, dels er resultat af indregning af den skønnede forøgelse af kontanthjælpsudgifterne.

Hovedstadsudligning:

Udligning af hovedstadskommunernes udgiftsbehov	Foreslåede vægte (1)	Nuværende vægte (2)
Antal indbyggere	0,222	0,238
Antal 0-6-årige	0,112	0,107
Antal 7-16-årige	0,224	0,232
Beregnet antal kontanthjælpsmodtagere	0,064	0,043
Antal 65-74-årige	0,031	0,031
Antal 75-84-årige	0,070	0,071
Antal 85-årige og derover	0,051	0,052
Vejlængde i km. pr. 1. januar 1982	0,026	0,026
Antal børn af enlige forsørgere	0,075	0,075
Antal ældre utidssvarende boliger og nyere udlejningsboliger	0,075	0,075
Antal fuldtidsledige	0,025	0,025
Antal erhvervsaktive kvinder	0,025	0,025
	1,000	1,000

2.2.2. Ændring af udligningsniveau i landsudligning af forskelle i beskatningsgrundlag

Som nævnt ovenfor giver skattereformens første trin i 1994 anledning til forholdsvis moderate byrdefordelmæssige forskydninger, som det imidlertid vil være muligt at mindske via ændringer i udligningssystemet.

De byrdefordelmæssige beregninger af forslagene til skattereform mm., jf. bilag 2-3, giver således baggrund for at foreslå en nedsættelse af udligningsniveauet i landsudligningen af beskatningsgrundlag fra 52 pct. til 50 pct. Dette vil samlet mindske det tab, som opstår for primærkommunerne i hovedstadsområdet ved skattereform og bruttoficering m.v. Samtidig vil det sikre en bedre balance mellem bykommuner og landkommuner udenfor hovedstadsområdet. Det skal i den forbindelse bemærkes, at skatteomlægningerne i årene 1995-98 må skønnes – omend på lidt mere usikkert grundlag – at ville virke i samme retning som ændringerne i 1994, dvs. til ulempe for hovedstadsområdet og bykommunerne. Dette skyldes bl.a., at den væsentligste skatteomlægning i perioden 1995 – 1998 af betydning for de kommunale skatteprovenu er optrappingen af de øremærkede arbejdsmarkedsbidrag (fra et provenu på 6,4 mia. kr. i 1994 til 11,6 mia. kr. i 1998).

Til sikring af, at kommuner med særligt svagt beskatningsgrundlag ikke rammes, foreslås det, at udligningsniveauet for kommuner med særligt svagt beskatningsgrundlag (efter § 18 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud) øges fra 38 pct. til 40

pct. Dermed vil det samlede udligningsniveau (incl. landsudligningen af forskelle i beskatningsgrundlag) for disse kommuner fortsat udgøre 90 pct.

Selv om de foreslåede ændringer i udligningssystemet sigter imod at mindske de byrdefordelmæssige forskydninger mellem kommunerne, vil der imidlertid fortsat være visse forskydninger. Der kan derfor, jf. pkt. 2.2.4 nedenfor, blive behov for at sikre, at kommuner med særligt store tab (større end 0,2 pct. af beskatningsgrundlaget) modtager en kompensation.

2.2.3. Overgangsregel for 1994

Ved budgetvedtagelsen skønner kommunerne over budgetårets skatteindtægter, og det budgetterede skatteprovenu udbetales af Told- og Skattestyrelsen til kommunerne i tolv rater i løbet af budgetåret. Pr. 1. maj i året to år efter budgetåret opgøres det faktiske skatteprovenu, og forskellen mellem forskudsbeløbet og det faktiske provenu afregnes overfor kommunerne i dette års sidste tre måneder.

Ændringer i skattegrundlaget som følge af skattereform og bruttoficeringen af pensioner og kontanthjælp vil således indgå i kommunernes budgettering af skattegrundlaget for 1994, og udbetales a conto i 1994. Kommunernes skatteindtægter i 1994 vil således fuldt ud kunne baseres på de nye regler.

Derimod vil der i forbindelse med udligningen af forskelle i kommunernes beskatningsgrundlag opstå et overgangsproblem vedrørende skatteåret 1994.

Ved opgørelsen af kommunernes udligning og tilskud anvendes nemlig hovedsageligt data for året før tilskudsåret, idet tilskud og udligning udmeldes pr. 1. juli året før budgetåret (og dermed før kommunernes budgetlægning).

Efter gældende regler vil den foreløbige opgørelse af udligning og tilskud for 1994 være baseret på det budgetterede beskatningsgrundlag for 1993.

I året efter tilskudsåret skal der foretages en efterregulering af udligning og tilskudsberegningen på baggrund af det nu faktiske opgjorte beskatningsgrundlag for 1993. De herved opgjorte forskelsbeløb mellem den foreløbige beregning af udligningen ud fra budgettal, og den endelige opgørelse på baggrund af de faktiske beskatningsgrundlag, afregnes herefter af kommunerne i månederne oktober, november og december det pågældende år.

Ved de af regeringen fremsatte forslag om skatte-reform og bruttoficering af sociale ydelser opstår der herved et overgangsproblem for året 1994. I 1994 vil kommunernes skatteindtægter indeholde virkninger af den foreslåede bruttoficering af sociale ydelser (i form af et øget beskatningsgrundlag) og virkningerne af skatteomlægningerne, ligesom det samlede statstilskud til primærkommunerne korrigeres for provenuvirkningerne ved bruttoficeringen af de sociale ydelser. Derimod vil kommunernes udlignings- og tilskudsbeløb blive beregnet ud fra beskatningsgrundlaget for 1993, og dermed efter det gældende skattesystem. Dette indebærer umiddelbart nogle forholdsmæssigt større fordelingsmæssige forskydninger imellem kommunerne for 1994. For 1995 og de følgende år vil der imidlertid igen være konsistens mellem skattesystemet og udligningen.

På denne baggrund foreslås en overgangsordning for tilskudsåret 1994, således at kommunernes beskatningsgrundlag for 1993 i udlignings- og tilskudsberegningen for 1994 tillægges de beregnede virkninger på udskrivningsgrundlaget af bruttoficering af de sociale ydelser, ændret satsregulering og skatteomlægninger.

Indenrigsministeriet vil efter drøftelse med de kommunale parter senest 1. september 1993 give kommunerne meddelelse om det beregnede tilskuds- og udligningsbeløb for 1994 – herunder den beregnede korrektion vedrørende bruttoficering af sociale ydelser og skatteomlægninger m.v. Dette korrektionsbeløb vil indgå i de følgende efterreguleringer af kommunernes tilskuds- og udligningsbeløb for tilskudsåret 1994 i forbindelse med den faktiske opgørelse af kommunernes beskatningsgrundlag for 1993. En vejledende beregning af korrektionsbeløbene udsendes primo juli 1993.

De kommunaløkonomiske virkninger ved bruttoficering af førtidspension indgår, for så vidt angår virkningen på kommunernes skattegrundlag, i beregningen af overgangsreglen for 1994 og overgangstilskuddet, jf. afsnit 2.2.4.

Virkningen på kommunernes udgiftsside, hvor kommunerne fra og med 1992 har skullet medfinansiere nytilkendte førtidspensioner, er derimod ikke indregnet, idet der kun med meget stor usikkerhed kan skønnes over udviklingen i antallet af nytilkendte førtidspensioner. Antallet vil således afhænge af demografisk udvikling, fremtidig tilkendelsespraksis mv. Indenrigsministeriets Finansieringsudvalg vil derfor årligt følge de byrdefordelingsmæssige konsekvenser af udviklingen i førtidspensionsudgifterne, indtil den kommunale udgiftsandel har stabiliseret sig, og vil herunder inddrage virkningen ved bruttoficering med henblik på at vurdere, om de byrdefordelingsmæssige forskydninger giver anledning til at foreslå ændringer i udligningssystemet.

Beskatningsgrundlaget i henhold til lovforslag nr. L 311 af 19. maj 1993 (forslag til lov om midlertidig refusion af kommunernes merudgifter på børnepasnings- og ældreområdet) berøres ikke af ovennævnte korrektion.

2.2.4. Overgangstilskud til kommuner og amtskommuner med tab på mere end 0,2 pct. af beskatningsgrundlaget

Der foreslås et treårigt overgangstilskud for årene 1994-96 til kommuner og amtskommuner, hvis samlede tab som følge af bruttoficering af sociale ydelser, ændret satsregulering og skattereform, efter kompenserende finansiering overstiger 0,2 pct. af kommunens eller amtskommunens beskatningsgrundlag. Tilskuddet finansieres af de samlede statstilskud til kommunerne og amtskommunerne.

Det skønnes, at overgangstilskuddet vil blive aktuelt for godt 20 kommuner og én amtskommune (Roskilde Amtskommune). Det samlede tilskud til kommunerne skønnes at blive ca. 15 mio. kr. og godt 10 mio. kr. til Roskilde Amtskommune.

Indenrigsministeren vil senest 1. september 1993 give de pågældende kommuner og amtskommuner meddelelse om, hvilke beløb de vil få udbetalt for årene 1994-1996. En vejledende beregning udsendes primo juli 1993. Beløbet, som vil blive udbetalt med et ensartet beløb for alle 3 år, vil blive fastlagt på basis af Indenrigsministeriets beregning af virkningen af skatteomlægning og bruttoficering i 1994, jf. ovenfor.

Overgangstilskuddet, justeringer i udligningsniveauet, samt den særlige overgangsregel for 1994 må antages at medføre, at der for langt de fleste kommu-

ner ikke vil blive tale om større byrdefordelingsmæssige forskydninger. Det må dog bemærkes, at der en vis usikkerhed i beregningerne, ligesom selv små udsving for udsatte kommuner kan betyde økonomiske vanskeligheder.

Til imødegåelse heraf vil der blive anmodet om Finansudvalgets tilslutning til, at den særlige pulje for vanskeligt stillede kommuner (jf. § 19 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud) ekstraordinært forøges med 10 mill. kr. i årene 1994-96, finansieret af den samlede bloktilskudspulje. I øvrigt har der i de senere år yderligere været afsat en pulje på 50 mio. kr. til kommuner med særlige vanskeligheder. Det vil blive afgjort ved kommuneforhandlingerne i år, om denne pulje skal videreføres i 1994.

For kommunerne i hovedstadsområdet vil der til kommuner med særlige tab i forbindelse med omlægningerne i et vist omfang kunne ydes tilskud fra den særlige pulje til vanskeligt stillede kommuner i hovedstadsområdet (jf. § 20 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud). Dette skønnes at kunne ske indenfor rammerne af den eksisterende pulje, idet der med de foreslåede ændringer af udligningsordninger for flygtninge og indvandrere mv., jf. det af indenrigsministeren fremsatte lovforslag herom, vil ske en vis aflastning af denne pulje. Endvidere vil indenrigsministeren fra denne pulje kunne yde et særligt tilskud til kommuner med særlig mange udstødte og psykisk syge.

2.3. Amtskommuner

Forslagene til skattereform og bruttoficering mv. medfører kun begrænsede forskydninger imellem amtskommunerne. Det foreslås således, at der for amtskommunerne indføres en overgangsordning for 1994 svarende til den foreslåede for primærkommunerne. Dette vil indebære, at de umiddelbare forskydninger i skattegrundlagene udlignes via det eksisterende udligningssystem, hvor der udlignes 85 pct. af forskellene i beskatningsgrundlag.

Samtidig foreslås en ændring i sammensætningen af de amtskommunale udgiftsbehovskriterier.

Ændringen består for det første i en ajourføring af udgiftsbehovskriterierne vægte. I lighed med æn-

dringen i de primærkommunale vægte baseres beregningen af de amtskommunale vægte således på de senest kendte regnskabstal (1991).

En nylig afgivet rapport fra Sundhedsministeriet har vist, at sygehusudgifterne afhænger af de sociale forhold. Der foreslås derfor samtidig en ændring af vægtene af de sociale kriterier i den amtskommunale udgiftsbehovsudligning.

Når tilpasningen til undersøgelsen sker i tilknytning til skattereformsændringerne mv., vil der kun være behov for mindre justeringer i udgiftsbehovsudligningen.

Ændring af udligningssystemet kan således opnås ved teknisk blot at ændre i de bestående kriterier uden at indføre nye sociale faktorer i udligningssystemet.

Ændringen består i, at det nuværende »dødelighedskriterium« i udgiftsbehovsudligningen udgår, mens vægten for kriteriet »antal enlige over 65 år« hæves fra 5 til 10 pct.

Hermed er der taget endelig stilling til, hvorledes Sundhedsministeriets rapport bør føre til ændringer i den amtskommunale udgiftsbehovsudligning.

Den samlede virkning af ændringerne i sygehusudligningen indebærer en omfordeling inden for hovedstadsområdet. Københavns og Frederiksberg kommuners merindtægter modsvares af tilsvarende merudgifter i Københavns, Frederiksborg og Roskilde amtskommuner.

Uden for hovedstadsområdet vil der alene blive tale om mindre forskydninger amtskommunerne imellem.

Amtskommunernes samlede merudgifter på ca. 250 mio. kr. vil indgå i forhandlingerne mellem regeringen og amtskommunerne om den amtskommunale økonomi.

De nye vægte

Nedenfor er de foreslåede vægte som følge af vægtjusteringen og af det ændrede sociale kriterium vist i kolonne 1 og de nuværende vægte i kolonne 2. Ændringerne er altså resultatet af begge disse forhold.

Udligning af amtskommunernes udgiftsbehov	Foreslåede vægte (1)	Nuværende vægte (2)
Antal indbyggere	0,150	0,123
Antal 0-20-årige	0,052	0,024
Antal 15-19-årige	0,059	0,079
Beregnet antal sengedage	0,408	0,452
Beregnet aldersbetinget sygelighed	0,122	0,113
Vejlængde i km pr. 1. januar 1982	0,009	0,009
Antal børn af enlige forsørgere	0,100	0,100
Antal enlige 65-årige og derover	0,100	0,050
Beregnet antal døde	0,000	0,050
I alt	1,000	1,000

De samlede resultater indebærer, jf. bilag 2-3, en ikke ubetydelig gevinst til de to hovedstadskommuner – København og Frederiksberg. Regeringen vil i de kommende økonomiske forhandlinger med Københavns Kommune lade det indgå som en betingelse for en aftale for 1994, at kommunen afsætter til sammen yderligere 50 mio. kr. i 1994-budgettet til løsning af problemerne med de hjemløse og psykisk syge.

2.4. Økonomiske og administrative virkninger vedrørende ændring af tilskuds- og udligningssystemet

Lovforslaget medfører ingen administrative merudgifter.

I *bilag 2 A* er vist de beregnede byrdefordelmæssige forskydninger for amtskommuner i forbindelse med skattereform og bruttoficering af sociale ydelser. Den samlede virkning fremgår af søjle 10. I søjle 11 er angivet den samlede virkning efter at der er taget højde for compensation og de afledte virkninger i udligningssystemet (med de gældende regler).

I *bilag 2 B* er vist de byrdefordelmæssige virkninger for amtskommunerne, idet der yderligere er indregnet virkningen af de foreslåede ændringer i opgørelsen af de amtskommunale udgiftsbehov. Der er, jf. nedenfor, ikke indregnet virkningen af 0,2 pct.'s-reglen.

I *bilag 3 A* er vist de beregnede byrdefordelmæssige forskydninger for grupper af primærkommuner i forbindelse med skattereform og bruttoficering af sociale ydelser. Den samlede virkning fremgår af søjle 10. I søjle 11 er angivet den samlede virkning, efter at der er taget højde for de afledte virkninger i udligningssystemet (med de gældende regler).

I *bilag 3 B* er vist de byrdefordelmæssige forskydninger for grupper af primærkommuner, idet der yderligere er indregnet virkningen af de foreslåede omlægninger af udligningssystemet (ændret udligningsniveau og ændrede vægte). Det skal understreges, at der ikke er indregnet virkningen af, at tab til kommuner ud over 0,2 pct. af beskatningsgrundlaget kompenseres, samt af den ekstraordinære forhøjelse af tilskuddet til vanskeligt stillede kommuner. De kommunaløkonomiske virkninger ved bruttoficering af førtidspension, for så vidt angår kommunernes egenfinansieringsandel, vil jf. det tidligere anførte, ikke indgå i beregningen af overgangsreglen for 1994 eller overgangstilskuddet til kommuner med tab på over 0,2 pct. af beskatningsgrundlaget, og indgår ikke i oversigten over de fordelingsmæssige konsekvenser.

Det skal bemærkes, at beregningerne i bilag 2-3 alle er foretaget under forudsætning af konsistens mellem skatteindtægter og udligningsgrundlag. For 1994 ville forskydningerne således være væsentlig større end vist i bilagene, hvis der ikke via overgangsreglen blev sikret en sådan konsistens.

Det er i beregningerne forudsat, at skattereform, ændret satsregulering og bruttoficeringen af sociale ydelser modsvares af tilsvarende reguleringer i kommunernes og amtskommunernes blottilskud.

De i bilag 2-3 viste beregninger over de kommunale provenuændringer er alene baseret på ændringer som følge af skattereformen, som forudsættes at ske i den almindelige kommunale indkomstskat, og ikke i selskabsindkomst. Det bemærkes endelig, at der er tale om en foreløbig beregning.

3. Budgetgaranti

3.1. Indledende bemærkninger

De foreslåede ændringer vedrørende den kommunale budgetgaranti-ordning indgår som et led i gennemførelsen af regeringens samlede politik til forbedring af vilkårene og initiativerne for de ledige og sikring af en varig forbedring af beskæftigelsen. Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det af arbejdsministeren fremsatte lovforslag nr. L 272 om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og de af socialministeren fremsatte forslag til lov om kommunal aktivering (L 315), forslag til lov om ændring af lov om social bistand (L 313) samt forslag til lov om ændring af lov om social pension (L 314).

Det skal særligt bemærkes, at der i lovforslag nr. L 107 om erhvervsgrunduddannelse, fremsat af den tidligere undervisningsminister den 25. november 1992, er indeholdt forslag om udvidelse af budgetgaranti-ordningen til også at omfatte kommunernes udgifter vedrørende elever i erhvervsgrunduddannelse under skoleophold. Der fremsættes ændringsforslag om, at denne ændring i medfør af lovforslag nr. L 107 alene vedrører 1993, idet ændringen fra og med 1994 er optaget i nærværende lovforslag.

Sigtet med lovforslaget er for det første at tilpasse den kommunale budgetgaranti-ordning til de ændrede regler for kommunernes indsats over for de ledige m.v. i medfør af ovennævnte lovforslag. For det andet at erstatte den nuværende udformning af budgetgarantien med en mere forenklet og forbedret ordning, som sikrer, at kommunernes bloktilskud reguleres for mer- eller mindredgifter, der er en følge af konjunkturudviklingen og derfor kun i begrænset omfang kan styres af kommunerne.

Lovforslaget indeholder endvidere en ændret formulering af bestemmelserne om regulering af de generelle tilskud for den stedfundne pris- og lønudvikling. Ændringen er en præcisering i overensstemmelse med den hidtidige praksis for regulering på de årlige aktstykker. Der henvises herom til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

3.2. Den hidtidige budgetgaranti

Den nuværende kommunale budgetgaranti-ordning blev indført ved lov nr. 384 af 6. juni 1991. Indførelsen var et led i gennemførelsen af aftalen af 27. september 1990 mellem den daværende regering og Kommunernes Landsforening om refusionsomlægning og budgetgaranti.

På baggrund af denne aftale udlagdes kompetencen til tilkendelse af almindelige førtidspensioner med virkning fra 1. januar 1992 til kommunerne, og der fastsattes en statslig refusionsprocent på 50 pct. på samtlige nytilkendte førtidspensioner for personer under 60 år. Samtidig indførtes den nuværende budgetgaranti-ordning med det formål at sikre, at de

kommunale budgetter ikke påvirkes af ændringer i antallet af modtagere af kommunale ydelser på områder, hvor udviklingen er nært forbundet med den almindelige konjunkturudvikling.

Princippet i budgetgarantien er således, at kommunernes generelle tilskud reguleres for mer- eller mindredgifter som følge af ændringer i antallet af:

- kontanthjælpsmodtagere
- modtagere af ungdomsydelse
- personer i arbejdstilbud
- aktiverede kontanthjælpsmodtagere
- førtidspensionister

Budgetgarantien beregnes for det enkelte år som den procentvise ændring i antallet af personer i hver af de nævnte grupper ganget med udgiften til disse året før og opregnet med satsreguleringsprocenten. For så vidt angår aktiverede kontanthjælpsmodtagere og førtidspension er budgetgarantien dog, bl.a. af statistiske grunde, blevet opgjort direkte på grundlag af udviklingen i de kommunale udgifter.

Regeringen er enig i det princip, der ligger til grund for budgetgarantien. Nemlig at der gennem ændringer i statens tilskud sker en tilpasning af kommunernes samlede finansiering til de mer- eller mindredgifter, som er en følge af konjunkturudviklingen og som derfor kun i begrænset omfang kan styres af kommunerne.

Det er imidlertid regeringens opfattelse, at budgetgarantien i sin nuværende udformning ikke fuldt opfylder dette formål.

Der har således i den praktiske administration af budgetgaranti-ordningen vist sig en række tekniske komplikationer i forhold til administrationen af reglerne om kompensation til kommunerne for mer- eller mindredgifter i forbindelse med nye bindende regler – Det Udvidede Totalbalanceprincip.

Principielt vil merudgifter som følge af ændrede regler om størrelsen af ydelsen til den enkelte modtager af f.eks. kontanthjælp skulle kompenseres kommunerne ved tilskudsregulering i henhold til Det Udvidede Totalbalanceprincip. Mens merudgifter på grund af et stigende antal modtagere af f.eks. kontanthjælp vil blive kompenseret ved tilskudsregulering i medfør af budgetgarantien.

Merudgifter, der er en følge af den almindelige pris- og lønudvikling, kompenseres derimod som udgangspunkt ikke, da pris- og lønudviklingen i de kommunale udgifter indgår i de årlige forhandlinger med regeringen om den samlede kommunale finansiering.

Det har vist sig, at der i visse situationer opstår et utilsigtet samspil mellem de to regelsæt: budgetgarantien og Det Udvidede Totalbalanceprincip. Dette samspil indebærer, at kommunerne efter de to ord-

ninger får beregnet en samlet kompensation, der er forkert. Afhængigt af den konkrete situation vil den beregnede kompensation være for stor eller for lille i forhold til mer- eller mindreudgifterne.

Ved lovforslaget indsættes der i den kommunale udlignings- og tilskudslov en generel hjemmel til at foretage en korrekt tilskudsregulering. Derved undgås de hidtidige tekstanmærkninger på finansloven, som har været nødvendige for at regulere det omtalte misforhold.

Hertil kommer, at de i afsnit 3.1 omtalte lovforslag, fremsat af arbejdsministeren og socialministeren, nødvendiggør ændringer i opgørelsen af budgetgarantien.

Lovforslag nr. L 272 om en aktiv arbejdsmarkeds-politik indebærer en gradvis afvikling af kommunernes forpligtelser efter den nuværende arbejdstilbuds-ordning. I stedet indføres en forpligtelse for kommunerne til at fremskaffe en given kvote jobtrænings-pladser til ledige dagpengemodtagere.

Lovforslag nr. L 315 om kommunal aktivering indebærer en udvidelse af den eksisterende ungdoms-ydelsesordning for kontanthjælpsmodtagere under 25 år. Samtidig indføres med lovforslaget en ret til aktiveringstilbud for kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 25 år. Endelig ændres finansieringsreglerne for ydelserne.

Forslag nr. L 313 om ændring af lov om social bistand indebærer en bruttoficering af kontanthjælps-ydelser, således at disse forhøjes og samtidig om-lægges til skattepligtige ydelser.

Forslag nr. L 314 om ændring af lov om social pension indebærer tilsvarende en bruttoficering af bl.a. førtidspensioner, dvs. at pensionen forhøjes, samtidig med at personfradraget reduceres til det almindeligt gældende personfradrag.

De nævnte lovforslag vil medføre ændringer i kommunernes udgifter til de forskellige ydelser og foranstaltninger. Budgetgarantien skal derfor tilpas-ses til disse ændringer i kommunernes forpligtelser og finansiering.

3.3. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget indebærer ingen ændring af det grundlæggende princip om tilskudsregulering efter budgetgaranti-ordningen.

Budgetgarantien udgør således et beløb, der til-lægges eller fradrages statens generelle tilskud til kommunerne.

Der foretages en foreløbig beregning af budgetga-rantien i året forud for tilskudsåret. Den foreløbige budgetgaranti indgår i den samlede opgørelse af sta-tens generelle tilskud til kommunerne, som forelæg-

ges Folketingets Finansudvalg ved særskilt aktstyk-ke i året forud for tilskudsåret.

Den foreløbige budgetgaranti beregnes på grund-lag af statens skøn over de kommunale mer- eller mindreudgifter på de berørte udgiftsområder i til-skudsåret, ud fra de tilsvarende statslige forudsæt-ninger, som lægges til grund for udarbejdelsen af fi-nanslovforslaget for det pågældende år.

Budgetgarantien *efterreguleres*, når de faktiske kommunale udgifter i tilskudsåret foreligger opgjort.

På baggrund af de i afsnit 3.2 påpegede forhold foreslås det imidlertid, at der gennemføres følgende *ændringer* i selve *opgørelsen* af budgetgarantien:

Samspilsproblemerne mellem budgetgarantien og reglerne om kompensation efter Det Udvidede Tot-talbalanceprincip løses ved, at budgetgarantien be-regnes med udgangspunkt i udviklingen i kommu-nernes *udgifter* inden for de berørte områder – frem-for som hidtil efter *antallet af modtagere* af de pågæl-dende ydelser.

Da det – som hidtil – ikke er hensigten at kompen-sere kommunerne for den del af udgiftsudviklingen, som skyldes den almindelige pris- og lønudvikling, vil der dog skulle ske en korrektion herfor ved opgø-relsen af budgetgarantien.

Budgetgarantien vil således for det enkelte til-skudsår blive beregnet som *ændringen* i de kommu-nale udgifter på de berørte områder i tilskudsåret, korrigeret for den del af ændringen i udgifterne, der kan henføres til pris- og lønudviklingen.

På to områder, har kommunerne hidtil over bud-getgarantien fået kompensation for den fulde ud-giftsudvikling inklusive pris- og lønudvikling. Det drejer sig om aktiverede kontanthjælpsmodtagere og førtidspension. Regeringen vil optage forhandling med de berørte kommunale parter med henblik på at neutralisere virkningen af omlægningen af bud-getgarantien for disse to områders vedkommende.

Kommunerne vil herefter i medfør af budgetga-rantien under ét blive kompenseret for de *samlede* reale mer- eller mindreudgifter inden for de berørte områder. På denne måde sikres det, at kommunerne får *fuld* kompensation for mer- eller mindreudgifter, uanset om årsagen hertil er lovændringer eller kon-junkturudviklingen.

Den ændrede beregning af budgetgarantien inde-bærer samtidig en væsentlig forenkling af admini-strationen af ordningen. Da budgetgarantien heref-ter omfatter de samlede reale mer- eller mindreud-gifter, vil der således som udgangspunkt ikke længe-re skulle ske kompensation efter Det Udvidede Tot-talbalanceprincip i forbindelse med udgiftsmæssige konsekvenser af lovændringer m.v. inden for de af budgetgarantien omfattede udgiftsområder.

Ved lovforslaget kommer budgetgarantien i fremtiden til at vedrøre kommunernes udgifter til kontanthjælp, ungdomsydelse, aktivering af kontanthjælpsmodtagere, jobtræning, herunder arbejdstilbud i overgangsperioden, førtidspension samt erhvervsgrunduddannelse.

Det bemærkes, at ved at opgøre budgetgarantien på grundlag af *udgifterne* inden for de nævnte områder sikres det, at kommunerne over budgetgarantien automatisk får kompensation for de udgiftsmæssige konsekvenser af bruttoficeringen af kontanthjælp og førtidspension efter de af socialministeren fremsatte lovforslag.

Vedrørende den nærmere afgrænsning henvises i øvrigt til de nedenfor anførte bemærkninger til § 1, nr. 4 og nr. 12.

4. Udtalelser over lovforslaget

Lovforslaget er fremsendt til høring hos Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Udligningsniveauet (pct. af forskelle der udlignes) i landsudligningen af beskatningsgrundlag foreslås nedsat fra 52 pct. til 50 pct. med henblik på at mindske de fordelingsmæssige forskydninger imellem kommunerne som følge af bruttoficering af sociale ydelser og skatterreform.

Til nr. 2 og 3.

Der foreslås en ændring af de vægte, der anvendes ved opgørelse af primærkommunernes udgiftsbehov. De foreslåede vægte er beregnet ud fra sammensætningen af kommunernes udgifter i regnskab 1991, idet der yderligere er foretaget en korrektion for den beregnede udgiftsstigning som følge af bruttoficering af kontanthjælp.

Til nr. 4.

Lovforslaget indebærer, at den nuværende bestemmelse om budgetgarantien i lovens § 10, stk. 3, nr. 4, ændres fra at vedrøre udviklingen i antallet af modtagere af nærmere afgrænsede kommunale ydelser til at vedrøre udviklingen i kommunernes reale udgifter på de berørte områder.

På det foreliggende lovgrundlag set i sammenhæng med det af den tidligere undervisningsminister fremsatte lovforslag nr. L 107, det af arbejdsministeren fremsatte lovforslag nr. L 272 og de af socialmi-

nisteren fremsatte lovforslag nr. L 313-315, jf. afsnit 3.1, vedrører budgetgarantien følgende kommunale udgiftsområder:

- kontanthjælp
- ungdomsydelse
- aktivering af kontanthjælpsmodtagere
- jobtræning, herunder arbejdstilbud i overgangsperioden
- førtidspension
- erhvervsgrunduddannelse

Det forudsættes, at der vil kunne ske en tilpasning af afgrænsningen af de af budgetgarantien omfattede udgifter, i det omfang der ved ny lovgivning gennemføres ændringer i kommunernes forpligtelser over for de berørte persongrupper og/eller i finansieringen heraf.

I overensstemmelse hermed er ved lovforslagets § 1, nr. 12, foreslået indsat en bestemmelse i loven, hvorefter indenrigsministeren fastsætter regler om beregningsgrundlaget for opgørelsen af de kommunale mer- eller mindreudgifter vedrørende budgetgarantien.

Budgetgarantien omfatter generelt kommunernes nettoudgifter på de berørte områder, dvs. kommunernes bruttoudgifter fratrukket refusioner og tilskud fra staten samt eventuelle tilknyttede indtægter i øvrigt.

Budgetgarantien for det enkelte tilskudsår beregnes som *ændringen* i de kommunale nettoudgifter i tilskudsåret, korrigeret for den del af ændringen i udgifterne, der kan henføres til pris- og lønudviklingen.

Om afgrænsningen af de budgetgaranterede områder skal i øvrigt bemærkes følgende.

Udgifterne til *kontanthjælp* omfatter kommunernes bruttoudgifter til varig hjælp efter bistandslovens §§ 37, 37a og 43 (excl. udgifter til flygtninge med 100 pct. refusion), fratrukket statens refusion af udgifterne og eventuelle tilskud og indtægter i øvrigt, herunder den kontanthjælp, der tilbagebetales efter bestemmelserne i bistandslovens §§ 25 og 26 samt § 43, stk. 9 og 10.

Udgifterne til *ungdomsydelse* og *aktivering af kontanthjælpsmodtagere* omfatter efter det af socialministeren fremsatte lovforslag om kommunal aktivering kommunernes bruttoudgifter til aktivering (L 315) efter lovforslagets kapitel 3 og 6 (excl. udgifter til flygtninge med 100 pct. refusion), fratrukket statens refusion af udgifterne og eventuelle tilskud og indtægter i øvrigt, herunder bl.a. aktiveringstilskud efter lovforslagets § 23 og puljebeløb efter lovforslagets § 24.

Det bemærkes, at budgetgarantien vedrørende kontanthjælp og ungdomsydelse efter lovforslaget

også omfatter ydelser til flygtninge med 50 eller 75 pct. refusion – men ikke 100 pct. refusion, hvor der ingen kommunale nettoudgifter er. Bestemmelserne om 75 pct. refusion af ydelserne til visse flygtninge er gennemført efter indførelsen af budgetgarantiordningen, og disse ydelser har således ikke hidtil været omfattet af ordningen.

Udgifterne til *jobtræning* omfatter efter det af arbejdsministeren fremsatte lovforslag nr. L 272 kommunernes bruttolønudgifter i forbindelse med jobtræningspladser til ledige dagpengemodtagere, fratrukket det statslige løntilskud samt eventuelle tilskud og indtægter i øvrigt. Endvidere er i overgangsperioden for arbejdstilbud, jf. lovforslagets § 66, kommunernes bruttolønudgifter vedrørende arbejdstilbud til ledige, fratrukket statslige løntilskud samt eventuelle tilskud og indtægter i øvrigt, omfattet.

Udgifterne til *førtidspension* omfatter kommunernes bruttolønudgifter til førtidspensionister med 50 pct. refusion, fratrukket statens refusion af udgifterne og eventuelle tilskud og indtægter i øvrigt.

Udgifterne til *erhvervsgrunduddannelse* omfatter efter det af den tidligere undervisningsminister fremsatte lovforslag nr. L 107 kommunerne bruttodriftsudgifter til deltagere i erhvervsgrunduddannelser under skoleophold, fratrukket indtægter fra elevtilskud og eventuelle tilskud og indtægter i øvrigt. Baggrunden for at inddrage disse udgifter under budgetgarantiordningen er, at deltagelse i erhvervsgrunduddannelse udgør et supplement til den vifte af beskæftigelses- og uddannelsesmæssige initiativer, som kommunerne har til rådighed.

Til nr. 5 og 8.

Overgangstilskuddet, jf. bemærkningerne til nr. 11, finansieres af det samlede statstilskud til kommunerne og amtskommunerne.

Til nr. 6 og 9.

Med de foreslåede ændringer tilsigtes alene en præcisering af lovbestemmelserne i forhold til den praksis, som har været gældende siden deres indførelse.

De omhandlede bestemmelser vedrører reguleringen af det kommunale henholdsvis amtskommunale statstilskud for den stedfundne pris- og lønudvikling og blev indsat i loven i 1984.

Det blev herved forudsat, at der i samarbejde med Danmarks Statistik udarbejdedes særlige pris- og lønopgørelser for henholdsvis primær- og amtskommuner til brug for bl.a. reguleringen af tilskuddene.

Der er siden 1984 udarbejdet særlige pris- og lønopgørelser for primærkommunerne (excl. Københavns og Frederiksberg kommuner), amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner.

Disse opgørelser har imidlertid ikke umiddelbart været egnede til at danne grundlag for pris- og lønregulering af de statslige tilskud. Det skyldes, at Københavns og Frederiksberg kommuner indgår i fordelingen af statstilskuddet til såvel kommuner som amtskommuner. For at danne grundlag for pris- og lønreguleringen af statstilskuddene måtte de omhandlede pris- og lønopgørelser således omfatte primærkommunerne inklusive Københavns og Frederiksberg kommunes primærkommunale opgaver henholdsvis amtskommunerne inklusive Københavns og Frederiksberg kommunes amtskommunale opgaver.

I stedet har det været en fast praksis siden 1984 at foretage pris- og lønreguleringen af statstilskuddene på grundlag af en opgørelse af pris- og lønudviklingen i den *samlede kommunale sektor*. Dette skal også ses i sammenhæng med, at sikkerheden i opgørelsen af pris- og lønudviklingen er større, jo mere samlet et grundlag den foretages på.

Det er regeringens opfattelse, at den hidtidige praksis for pris- og lønreguleringen af statstilskuddene bør videreføres. Det foreslås derfor, at lovens ordlyd præciseres i overensstemmelse hermed.

Til nr. 7.

Der foreslås en ændring af opgørelsen af de amtskommunale udgiftsbehov. Der er således foretaget en korrektion i de sociale kriterier, medens det såkaldte dødelighedskriterium (amtskommunens andel af det beregnede antal døde i hele landet) er udgået. De foreslåede vægte er i øvrigt beregnet ud fra sammensætningen af amtskommunernes udgifter i regnskab 1991.

Til nr. 10.

Udligningsniveauet i udligningen for kommuner med svagt beskatningsgrundlag i henhold til § 18 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud, øges fra 0,38 til 0,40, således at udligningsniveauet for kommuner med svagt beskatningsgrundlag, inkl. landsudligningen af forskelle i beskatningsgrundlag, fortsat udgør 90 pct.

Til nr. 11.

Indenrigsministeren kan for årene 1994-96 yde et særligt tilskud til kommuner og amtskommuner, hvis byrdefordelmæssige tab som følge af skattere-

form og bruttoficering af sociale ydelser beregnes at overstige 0,2 pct. af deres beskatningsgrundlag. Det skønnes, at godt 20 kommuner og én amtskommune (Roskilde Amtskommune) vil modtage tilskud efter denne bestemmelse, og at tilskuddet i alt vil blive ca. 15 mio. kr. til kommunerne og ca. 10 mio. kr. til Roskilde Amtskommune.

Til nr. 12.

Ad § 29 c:

Med bestemmelsen indføres en hjemmel for indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler for det beregningsmæssige grundlag for opgørelsen af mer- eller mindreudgifter efter budgetgaranti-ordningen.

Baggrunden for bestemmelsen er *dels* behovet for nærmere at præcisere opgørelsen af de kommunale udgifter omfattet af budgetgarantien i forhold til registreringer i refusionsafregningssystemet og i det kommunale budget- og regnskabssystem m.v. Fastsættelsen heraf vil ske efter forhandling med de berørte kommunale parter. *Dels* finder regeringen det ønskeligt, at der med den omhandlede hjemmel tilvejebringes mulighed for, at afgrænsningen af kommunernes udgifter under budgetgarantiordningen kan tilpasses, i det omfang, der ved ny lovgivning eller regeludstedelse i øvrigt gennemføres ændringer i kommunernes forpligtelser over for de berørte persongrupper og/eller i finansieringen heraf.

Ad § 29 d:

Som overgangsregel indsættes en bestemmelse om, at der ved opgørelsen af tilskud og udligning for 1994 kan foretages en korrektion af det anvendte beskatningsgrundlag for 1993 for såvel kommuner som amtskommuner, således at den skønnede virkning på beskatningsgrundlaget ved skatteomlægning, ændret satsregulering, og bruttoficering af sociale ydelser indgår i tilskudsberegningen for 1994.

Til nr. 13 og 14.

Som følge af bl.a. forlængelsen af Folketingets mødeperiode inden sommerferiepausen i folketings-samlingen 1992-93 (i forbindelse med afholdelse af

EF-afstemning m.v.), forventes Folketingets Finansudvalgs godkendelse af et aktstykke indeholdende de seneste lovændringer af betydning for reguleringen af tilskudspuljen til kommuner og amtskommuner for tilskudsåret 1994 først at foreligge i august måned. Som følge af de ekstraordinære omstændigheder foreslås den normale frist for tilskudsmeddelelsen (1. juli) derfor alene for 1993 erstattet af en bestemmelse om, at Indenrigsministeriet senest 1. september 1993 vil give kommunerne meddelelse om tilskud og udligning for tilskudsåret 1994. Indenrigsministeriet vil dog primo juli måned 1993 udsende en vejledende beregning til kommuner og amtskommuner med forbehold for Finansudvalgets efterfølgende godkendelse af tilskudspuljen for 1994.

Til § 2

Loven har virkning fra og med tilskudsåret 1994. Indenrigsministeren giver senest 1. september 1993 kommunerne og amtskommunerne meddelelse om det beregnede tilskud og tilsvarende for 1994.

De ændrede regler for opgørelsen af budgetgarantien foreslås at træde i kraft med virkning for tilskudsberegningen for 1994. Denne beregning foretages i juni 1993 og vil indgå i den samlede opgørelse af statens tilskud til kommunerne, som herefter forelægges til Finansudvalgets godkendelse.

Budgetgarantien for tilskudsåret 1994 opgøres på grundlag af udviklingen i de kommunale udgifter på de berørte områder fra 1993 til 1994.

En del af denne udgiftsudvikling 1993-94 vil være en følge lovændringer og ændringer i øvrigt på de berørte områder, hvor der allerede er ydet kommunerne kompensation efter Det Udvidede Totalbalan-princip. Den ydede kompensation skal derfor fratregkes ved opgørelsen af budgetgarantien for 1994.

Det foreløbige budgetgarantibeløb, som er ydet i tilskudsåret 1993 vedrørende udgiftsudviklingen 1992-93, efterreguleres i overensstemmelse med de for tilskudsåret gældende bestemmelser herfor.

Det ydede budgetgarantibeløb vedrørende 1990-92 opgøres endeligt efter forhandling med de berørte kommunale parter og reguleres i forbindelse med tilskudsfastsættelsen for 1994.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 445 af 4. juni 1992, som ændret senest ved lov nr. 261 af 6. maj 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, ændres »0,52« til: »0,50«.

§ 3. En kommunes tilskud eller tilsvarende pr. indbygger efter § 2, stk. 1, beregnes som forskellen mellem udligningsgrundlaget efter stk. 5 og kommunens beskatningsgrundlag pr. indbygger ganget med et udligningsniveau på 0,52 og et beregnet beskatningsgrundlag efter stk. 4.

2. § 7, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En kommunes udgiftsbehovstal udgør summen af:

- 1) kommunens andel af landets indbyggertal ganget med en vægtfaktor på 0,212,
- 2) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 0-6 år ganget med en vægtfaktor på 0,092,
- 3) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 7-16 år ganget med en vægtfaktor på 0,227,
- 4) kommunens andel af et beregnet antal kontanthjælpsmodtagere for hele landet ganget med en vægtfaktor på 0,056,
- 5) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 65-74 år ganget med en vægtfaktor på 0,034,
- 6) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 75-84 år ganget med en vægtfaktor på 0,075,
- 7) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 85 år og

derover ganget med en vægtfaktor på 0,056,

- 8) kommunens andel pr. 1. januar 1982 af landets samlede kommunale vejnet ganget med en vægtfaktor på 0,031,
- 9) kommunens andel af en beregnet bestand af lejligheder i hele landet ganget med en vægtfaktor på 0,017,
- 10) kommunens andel af landets samlede antal børn under 16 år af enlige forsørgere, for hvilke der udbetales ordinært børnetilskud, ganget med en vægtfaktor på 0,075,
- 11) kommunens andel af summen af landets samlede antal ældre, utidssvarende boliger og nyere udlejningsboliger ganget med en vægtfaktor på 0,075,
- 12) kommunens andel af summen af landets samlede antal fuldtidsledige ganget med en vægtfaktor på 0,025 og
- 13) kommunens andel af summen af landets samlede antal 20-66-årige kvinder, som er erhvervs-mæssigt beskæftiget eller under uddannelse, ganget med en vægtfaktor på 0,025.«

§ 7, stk. 2. En kommunes udgiftsbehovstal udgør summen af:

- 1) kommunens andel af landets indbyggertal ganget med en vægtfaktor på 0,219,
- 2) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 0-6 år ganget med en vægtfaktor på 0,087,
- 3) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 7-16 år ganget med en vægtfaktor på 0,234,
- 4) kommunens andel af et beregnet antal kontanthjælpsmodtagere for hele landet ganget med en vægtfaktor på 0,037,
- 5) kommunens andel af landets samlede an-

Bilag til f. t. l. vedr. kommunal udligning m.v.

- tal indbyggere i aldersgruppen 65-74 år ganget med en vægtfaktor på 0,036,
- 6) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 75-84 år ganget med en vægtfaktor på 0,081,
 - 7) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 85 år og derover ganget med en vægtfaktor på 0,058,
 - 8) kommunens andel pr. 1. januar 1982 af landets samlede kommunale vejnet ganget med en vægtfaktor på 0,031,
 - 9) kommunens andel af en beregnet bestand af lejligheder i hele landet ganget med en vægtfaktor på 0,017,
 - 10) kommunens andel af landets samlede antal børn under 16 år af enlige forsørgere, for hvilke der udbetales ordinært børnetilskud, ganget med en vægtfaktor på 0,075,
 - 11) kommunens andel af summen af landets samlede antal ældre, utidsvarende boliger og nyere udlejningsboliger ganget med en vægtfaktor på 0,075,
 - 12) kommunens andel af summen af landets samlede antal fuldtidsledige ganget med en vægtfaktor på 0,025 og
 - 13) kommunens andel af summen af landets samlede antal 20-66-årige kvinder, som er erhvervsmæssigt beskæftiget eller under uddannelse, ganget med en vægtfaktor på 0,025.

3. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Udgiftsbehovstallet for en kommune i hovedstadsområdet udgør summen af:

- 1) kommunens andel af hovedstadsområdets indbyggertal ganget med en vægtfaktor på 0,222,
 - 2) kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 0-6 år ganget med en vægtfaktor på 0,112,
 - 3) kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 7-16 år ganget med en vægtfaktor på 0,224,
 - 4) kommunens andel af et beregnet antal kontanthjælpsmodtagere for hele hovedstadsområdet ganget med en vægtfaktor på 0,064,
 - 5) kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 65-74 år ganget med en vægtfaktor på 0,031,
- 6) kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal indbyggere i alders-

§ 9, stk. 2. Udgiftsbehovstallet for en kommune i hovedstadsområdet udgør summen af:

- 1) kommunens andel af hovedstadsområdets indbyggertal ganget med en vægtfaktor på 0,238,
- 2) kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 0-6 år ganget med en vægtfaktor på 0,107,
- 3) kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 7-16 år ganget med en vægtfaktor på 0,232,
- 4) kommunens andel af et beregnet antal kontanthjælpsmodtagere for hele hovedstadsområdet ganget med en vægtfaktor på 0,043,
- 5) kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 65-74 år ganget med en vægtfaktor på 0,031,
- 6) kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal indbyggere i alders-

- gruppen 75-84 år ganget med en vægtfaktor på 0,071,
- 7) kommunens andel af hovedstadsområdet samlede antal indbyggere i aldersgruppen 85 år og derover ganget med en vægtfaktor på 0,052,
 - 8) kommunens andel pr. 1. januar 1982 af hovedstadsrådets samlede kommunale vejnet ganget med en vægtfaktor på 0,026,
 - 9) kommunens andel af hovedstadsrådets samlede antal børn under 16 år af enlige forsørgere, for hvilke der udbetales ordinært børnetilskud, ganget med en vægtfaktor på 0,075,
 - 10) kommunens andel af summen af hovedstadsrådets samlede antal ældre, utidssvarende boliger og nyere udlejningsboliger ganget med en vægtfaktor på 0,075,
 - 11) kommunens andel af summen af hovedstadsrådets samlede antal fuldtidsledige ganget med en vægtfaktor på 0,025 og
 - 12) kommunens andel af summen af hovedstadsrådets samlede antal 20-66-årige kvinder, som er erhvervsmæssigt beskæftiget eller under uddannelse, ganget med en vægtfaktor på 0,025.

4. § 10, stk. 3, nr. 4, affattes således:

»4) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til kontanthjælp, ungdomsydelse, kommunal aktivering, jobtræning, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret,«

§ 10 stk. 3. Tilskuddet fastsættes som summen af

- 1) det foregående års tilskud med tillæg eller fradrag som følge af efterregulering samt det samlede rentetillæg som følge af 8-procent-points-tillægget efter kildeskattelovens § 64, stk. 4,
- 2) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af ændringer i udgifts- og opgavefordelingen mellem staten, kommunerne og amtskommunerne i tilskudsåret,
- 3) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af ændringer i den bindende statslige regulering af kommunernes og amtskommunernes virksomhed,

- 4) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af ændringer i antallet af kontanthjælpsmodtagere med 50 pct. refusion, antallet af modtagere af ungdomsydelse med 50 pct. refusion, antallet af arbejdstilbudspersoner, hvortil kommunerne afholder udgifterne, og ændringer i udgifter vedrørende deltagere i kommunale beskæftigelsesordninger samt førtidspensionister med 50 pct. refusion,
- 5) statslige mer- eller mindreudgifter ved beregning af tilskud og tilsvarende efter § 2 samt udgifterne til statstilskuddet efter § 18 og § 21.

5. I § 10 stk. 3, nr. 5, indsættes efter »§ 18«: »og udgifterne til statstilskuddet til kommuner efter § 19, stk. 3«.

§ 10, stk. 3, nr. 5) statslige mer- eller mindreudgifter ved beregning af tilskud og tilsvarende efter § 2 samt udgifterne til statstilskuddet efter § 18 og § 21.

6. I § 10, stk. 7, 1. pkt., ændres »kommunerne« til: »den kommunale sektor«.

§ 10. Stk. 7. Det i medfør af stk. 3-5 opgjorte tilskud efterreguleres på grundlag af den faktiske udvikling i lønninger og priser i kommunerne i tilskudsåret. Efterreguleringen afregnes i året 2 år efter tilskudsåret.

7. § 16, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En amtskommunes udgiftsbehovstal udgør summen af:

- 1) amtskommunens andel af landets samlede indbyggertal ganget med en vægtfaktor på 0,150,
- 2) amtskommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 0-20 år ganget med en vægtfaktor på 0,052,
- 3) amtskommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 15-19 år ganget med en vægtfaktor på 0,059,
- 4) amtskommunens andel af et for samtlige sygehuskommuner beregnet antal sengedage ganget med en vægtfaktor på 0,408,
- 5) amtskommunens andel af et for samtlige amtskommuner beregnet tal for den aldersbetingede sygelighed ganget med en vægtfaktor på 0,122,

- 6) amtskommunens andel pr. 1. januar 1982 af det samlede amtskommunale vejnet ganget med en vægtfaktor på 0,009,
- 7) amtskommunens andel af landets samlede antal børn under 16 år af enlige forsørgere, for hvilke der udbetales ordinært børnetilskud, ganget med en vægtfaktor på 0,100,
- 8) amtskommunens andel af landets samlede antal enlige i aldersgruppen 65 år og derover ganget med en vægtfaktor på 0,100.«

§ 16. ---

Stk. 2. En amtskommunes udgiftsbehovstal udgør summen af:

- 1) amtskommunens andel af landets samlede indbyggertal ganget med en vægtfaktor på 0,123,
- 2) amtskommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 0-20 år ganget med en vægtfaktor på 0,024,
- 3) amtskommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 15-19 år ganget med en vægtfaktor på 0,079,
- 4) amtskommunens andel af et for samtlige sygehuskommuner beregnet antal senge-dage ganget med en vægtfaktor på 0,452,
- 5) amtskommunens andel af et for samtlige amtskommuner beregnet tal for den aldersbetingede sygelighed ganget med en vægtfaktor på 0,113,
- 6) amtskommunens andel pr. 1. januar 1982 af det samlede amtskommunale vejnet ganget med en vægtfaktor på 0,009,
- 7) amtskommunens andel af landets samlede antal børn under 16 år af enlige forsørgere, for hvilket der udbetales ordinært børnetilskud, ganget med en vægtfaktor på 0,100. For året 1989 opgøres andelen dog som amtskommunens andel af landets samlede antal børn af enlige forsørgere, der modtager ordinært børnetilskud,
- 8) amtskommunens andel af landets samlede antal enlige i aldersgruppen 65 år og derover ganget med en vægtfaktor på 0,050,
- 9) amtskommunens andel af det beregnede antal døde i hele landet ganget med en vægtfaktor på 0,050.

8. § 17, stk. 3, nr. 3 ophæves, og i stedet indsættes:

»3) amtskommunale mer- eller mindredgifter som følge af ændringer i den bindende

- statslige regulering af kommunernes og amtskommunernes virksomhed,
- 4) udgifterne til statstilskuddet til amtskommuner efter § 19, stk. 3.«

§ 17, stk. 3, nr. 3) amtskommunale mer- eller mindredgifter som følge af ændringer i den bindende statslige regulering af kommunernes og amtskommunernes virksomhed.

9. I § 17, stk. 7, 1. pkt., ændres »amtskommunerne« til: »den kommunale sektor«.

§ 17. Stk. 7. Det i medfør af stk. 3-5 opgjorte tilskud efterreguleres på grundlag af den faktiske udvikling i lønninger og priser i amtskommunerne i tilskudsåret. Efterreguleringen afregnes 2 år efter tilskudsåret.

10. I § 18, stk. 3, ændres »0,38« til: »0,40«.

§ 18, stk. 3. Tilskuddet efter stk. 1 beregnes som 0,38 ganget med det i landsudlingen af forskelle i beskatningsgrundlag anvendte beskatningsniveau, jf § 3, stk. 4, og forskellen mellem den enkelte kommunes beskatningsgrundlag pr. indbygger og 85 pct. af landsgennemsnittet.

11. § 19, stk. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Indenrigsministeren kan for tilskudsårene 1994-96 yde et særligt tilskud til de kommuner og amtskommuner, hvis byrdefordelingsmæssige tab i forbindelse med skattereform, ændret satsregulering og bruttoficering af sociale ydelser beregnes at overstige 0,2 pct. af deres beskatningsgrundlag. Tilskuddet ydes for det tab der overstiger 0,2 pct. af kommunens eller amtskommunens beskatningsgrundlag.«

§ 19, stk. 3. Indenrigsministeren i årene 1987-89 yde et særligt tilskud til de kommuner og amtskommuner, hvis byrdefordelingsmæssige tab som følge af den sociale refusionsomlægning beregnes at overstige 0,3 pct. af deres beskatningsgrundlag. Den enkelte (amts)kommunes byrdefordelingsmæssige tab beregnes på grundlag af kommunernes regnskaber for 1984.

Stk. 4. Af det efter § 10 opgjorte tilskud for 1991 afsættes 50 mio. kr. til tilskud efter stk. 1.

12. Efter § 29 b indsættes:

»§ 29 c. Indenrigsministeren fastsætter regler om beregningsgrundlaget for opgørelsen af de kommunale mer- eller mindredgifter efter § 10, stk. 3, nr. 4.

§ 29 d. For tilskudsåret 1994 korrigeres beskatningsgrundlag for kommuner og amtskommuner, jf. § 23, for beregningsåret 1993 med den af Indenrigsministeriet beregnede virkning på beskatningsgrundlaget ved skatte-reform, ændret satsregulering og bruttolicering af sociale ydelser.«

13. I § 30, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»For tilskudsåret 1994 gives meddelelsen dog senest 1. september 1993.«

§ 30. Indenrigsministeren giver senest den 1. juli i året forud for tilskudsåret kommunal-

bestyrelser og amtsråd meddelelse om størrelsen af de foreløbigt opgjorte tilskud og tilsvaret efter denne lov, dog bortset fra tilskud efter §§ 19 og 20. Disse beløb afregnes i tilskudsåret.

14. I § 30, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

»For tilskudsåret 1994 gives meddelelsen dog senest 1. september 1993.«

Stk. 3. Indenrigsministeren giver senest den 1. juli meddelelse om efterregulering for tidligere tilskudsår. Efterreguleringen af forskellen mellem de foreløbigt opgjorte tilskud og tilsvaret og de beregnede beløb efter §§ 12 og 17 finder for tilskudsårene 1990 og 1991 sted i det år, hvor forskelsbeløb vedrørende henholdsvis indkomstårene 1989 og 1990 afregnes, jf. kildeskattelovens § 64 A, dog tidligst 2 år efter tilskudsåret.

De fordelingsmæssige virkninger for amtskommunerne med de gældende udligningsregler

Amtskommunal fordeling

	3 pct.s fradrag	Personfra- dragsfor- højelse	Arbejds- markeds- bidrag 5 pct.	Lejevær- dinedsæt- telse	Fradrags- sanering m.v.	Reduk- tion af overfør- selsind- komster	Skattepro- venu af bruttofi- kering af sociale pensioner m.v.	Merudgif- ter til kontant- hjælp som følge af bruttofi- kering	Merskat- teprovnu ved bruttofi- kering af kontant- hjælp	I alt	I alt med tilskuds- og udlig- ningsvirk- ning	(11) som ændring i beskat- ningsni- veau (- = gevinst, + = tab)
Amtskommunekode og -navn	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
013 Københavns kommune . . .	142.898	-93.650	-218.737	-12.381	50.229	-26.190	537.765	0	119.209	499.143	141.646	-0,33
014 Frederiksberg kommune ..	26.124	-16.787	-46.580	-3.727	12.843	-3.563	93.346	0	14.806	76.462	12.553	-0,13
015 Københavns amtskommune	156.536	-109.594	-311.387	-36.113	129.833	-21.535	328.741	0	80.702	217.183	-30.740	0,04
020 Frederiksborg amtskommune	85.031	-61.887	-175.096	-25.494	60.973	-11.182	148.721	0	41.640	62.704	-31.669	0,09
025 Roskilde amtskommune ..	56.470	-42.221	-114.161	-16.107	24.655	-7.905	87.361	0	26.660	14.752	-23.815	0,11
030 Vestsjællands amtskommune	67.495	-47.632	-111.290	-13.110	22.509	-13.730	167.790	0	36.055	108.088	-3.544	0,02
035 Storstrøms amtskommune	59.998	-41.223	-93.048	-10.789	17.195	-13.103	173.523	0	29.715	122.268	3.050	-0,02
040 Bornholms amtskommune	10.145	-6.965	-15.420	-2.055	2.663	-1.979	29.230	0	4.268	19.887	344	-0,01
042 Fyns amtskommune	108.727	-76.727	-170.142	-20.345	35.945	-22.932	280.458	0	58.119	193.103	890	0,00
050 Sønderjyllands amtskommune	56.322	-41.002	-91.124	-10.132	22.538	-10.938	134.939	0	22.952	83.555	-5.725	0,03
055 Ribe amtskommune	48.936	-35.827	-83.173	-10.416	21.726	-8.816	107.835	0	19.100	59.365	-9.615	0,06
060 Vejle amtskommune	76.866	-54.971	-128.856	-14.910	31.348	-14.468	181.972	0	38.632	115.613	-7.872	0,03
065 Ringkøbing amtskommune	56.284	-41.490	-96.592	-11.664	24.658	-9.744	120.170	0	17.935	59.557	-16.032	0,08
070 Århus amtskommune	138.656	-101.295	-236.430	-28.897	54.552	-27.578	313.255	0	74.634	186.897	-23.119	0,05
076 Viborg amtskommune	56.093	-39.473	-90.234	-10.199	20.264	-10.536	145.456	0	17.336	88.707	4.132	-0,03
080 Nordjyllands amtskommune	110.261	-79.665	-172.728	-22.062	39.060	-27.421	273.874	0	44.146	165.465	-10.489	0,03
I alt (16 enheder)	1.256.842	-890.409	-2.155.000	-248.401	570.991	-231.620	3.124.437	0	645.911	2.072.751	-4	0,00

Beløb i 1000 kr.

De fordelingsmæssige virkninger for amtskommuner, inkl. de foreslåede ændringer i udligningssystemet

Amtskommunal fordeling

Amtskommunekode og -navn	3 pct.s fradrag	Personfra- dragsfor- højelse	Arbejds- markeds- bidrag 5 pct.	Lejevær- dinedsæt- telse	Fradrags- sanering m.v.	Reduk- tion af overfør- selsind- komster	Skattepro- venu af bruttofi- kering af sociale pensioner m.v.	Merudgif- ter til kontant- hjælp som følge af bruttofi- kering	Merskat- teprovenu ved bruttofi- kering af kontant- hjælp	I alt	I alt med tilkuds- og udlig- ningsvirk- ning	(11) som ændring i beskat- ningsni- veau (- = gevinst, + = tab)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
013 Københavns kommune ...	142.898	-93.650	-218.737	-12.381	50.229	-26.190	537.765	0	119.209	499.143	211.215	-0,50
014 Frederiksberg kommune ..	26.124	-16.787	-46.580	-3.727	12.843	-3.563	93.346	0	14.806	76.462	37.282	-0,37
015 Københavns amtskommune	156.536	-109.594	-311.387	-36.113	129.833	-21.535	328.741	0	80.702	217.183	-54.401	0,08
020 Frederiksborg amtskommune	85.031	-61.887	-175.096	-25.494	60.973	-11.182	148.721	0	41.640	62.704	-67.448	0,18
025 Roskilde amtskommune ..	56.470	-42.221	-114.161	-16.107	24.655	-7.905	87.361	0	26.660	14.752	-54.548	0,25
030 Vestsjællands amtskommune	67.495	-47.632	-111.290	-13.110	22.509	-13.730	167.790	0	36.055	108.088	-10.484	0,05
035 Storstrøms amtskommune	59.998	-41.223	-93.048	-10.789	17.195	-13.103	173.523	0	29.715	122.268	5.100	-0,03
040 Bornholms amtskommune	10.145	-6.965	-15.420	-2.055	2.663	-1.979	29.230	0	4.268	19.887	579	-0,02
042 Fyns amtskommune	108.727	-76.727	-170.142	-20.345	35.945	-22.932	280.458	0	58.119	193.103	9.791	-0,03
050 Sønderjyllands amtskommune	56.322	-41.002	-91.124	-10.132	22.538	-10.938	134.939	0	22.952	83.555	-7.969	0,04
055 Ribe amtskommune	48.936	-35.827	-83.173	-10.416	21.726	-8.816	107.835	0	19.100	59.365	-10.331	0,06
060 Vejle amtskommune	76.866	-54.971	-128.856	-14.910	31.348	-14.468	181.972	0	38.632	115.613	-11.443	0,04
065 Ringkøbing amtskommune	56.284	-41.490	-96.592	-11.664	24.658	-9.744	120.170	0	17.935	59.557	-17.351	0,09
070 Århus amtskommune	138.656	-101.295	-236.430	-28.897	54.552	-27.578	313.255	0	74.634	186.897	-37.167	0,07
076 Viborg amtskommune	56.093	-39.473	-90.234	-10.199	20.264	-10.536	145.456	0	17.336	88.707	13.071	-0,08
080 Nordjyllands amtskommune	110.261	-79.665	-172.728	-22.062	39.060	-27.421	273.874	0	44.146	165.465	-5.895	0,02
I alt (16 enheder)	1.256.842	-890.409	-2.155.000	-248.401	570.991	-231.620	3.124.437	0	645.911	2.072.751	3	0,00

Beløb i 1000 kr.

De fordelingsmæssige virkninger for grupper af primærkommuner, med gældende udligningssystem

	3 pct.s fradrag	Personfra- dragsfor- højelse	Arbejds- markeds- bidrag 5 pct.	Lejevær- dinedsæt- telse	Fradrags- sanering m.v.	Reduk- tion af overfø- ringsind- komster	Skattepro- venu af bruttofi- kering af sociale pensioner m.v.	Merudgif- ter til kontant- hjælp som følge af bruttofi- kering	Merskat- teprovenu ved bruttofi- kering af kontant- hjælp	I alt	I alt med tilskuds- og udlig- ningsvir- kning	(11) som ændring i beskat- ningsni- veau (- = gevinst, + = tab)
Amtskommunekode og -navn	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
København og Frederiksberg kommuner	253.533	-165.655	-397.975	-24.162	94.609	-44.629	946.666	-273.885	201.023	589.526	-62.782	0,12
Hovedstadens forstæder	386.007	-274.836	-789.822	-97.611	308.590	-51.093	735.113	-264.599	196.592	158.341	-63.395	0,07
Hovedstadskommuner med over 10.000 indb.	108.103	-76.299	-200.222	-26.496	54.904	-16.178	235.873	-81.112	62.911	61.484	-10.804	0,05
Øvrige hovedstadskommuner	76.595	-57.553	-152.271	-22.276	33.940	-11.304	106.276	-43.337	30.446	-39.484	-20.272	0,13
Bykommuner med over 100.000 indb.	307.456	-223.697	-506.740	-61.343	117.227	-63.930	747.363	-256.363	209.658	269.665	-4.499	0,01
Bykommuner med 40.000 til 100.000 indb.	153.583	-109.030	-253.579	-30.895	67.878	-30.845	389.435	-113.359	89.304	162.493	17.209	-0,07
Bykommuner med 20.000 til 40.000 indb.	231.112	-165.235	-378.764	-47.522	94.585	-45.391	550.522	-153.595	116.358	202.070	2.366	-0,01
Bykommuner med 10.000 til 20.000 indb.	192.979	-135.652	-312.305	-37.575	67.387	-38.563	496.085	-113.550	86.801	205.606	33.130	-0,10
Landkommuner med over 50% af bef. i byer	120.576	-86.874	-201.573	-23.666	60.327	-22.771	276.275	-58.988	44.106	107.411	8.807	-0,04
Landkommuner med 33,3-50% af bef. i byer	301.027	-216.399	-489.248	-58.047	98.372	-62.703	729.839	-134.772	101.108	269.177	45.749	-0,10
Landkommuner med under 33% af bef. i byer	138.389	-99.452	-222.914	-26.671	41.325	-29.710	331.728	-64.070	47.135	115.760	17.564	-0,08
Landkommuner uden bymæssig bebyggelse	193.798	-138.909	-309.587	-35.335	59.865	-41.263	482.488	-86.794	65.156	189.418	36.910	-0,12
I alt	2.463.158	-1.749.591	-4.215.000	-491.599	1.099.000	-458.380	6.037.697	-1.644.424	1.250.597	2.291.468	-16	0,00

Beløb i 1000 kr.

De fordelingsmæssige virkninger for grupper af primærkommuner, inkl. de forslåede ændringer i udligningssystemet

Amtskommunekode og -navn	3 pct.s fradrag	Personfra- dragsfor- højelse	Arbejds- markeds- bidrag 5 pct.	Lejevær- dinedsæt- telse	Fradrags- sanering m.v.	Reduk- tion af overfø- relsesind- komster	Skattepro- venu af bruttofi- cering af sociale pensioner m.v.	Merudgif- ter til kontant- hjælp som følge af bruttofi- cering	Merskat- teprovenu ved bruttofi- cering af kontant- hjælp	I alt	I alt med tilskuds- og udlig- ningsvirk- ning	(11) som ændring i beskat- ningsni- veau (- = gevinst, + = tab)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
København og Frederiksberg kommuner	253.533	-165.655	-397.975	-24.162	94.609	-44.629	946.666	-273.885	201.023	589.526	-6.382	0,01
Hovedstadens forstæder	386.007	-274.836	-789.822	-97.611	308.590	-51.093	745.113	-264.599	196.592	158.341	-5.723	0,01
Hovedstadskommuner med over 10.000 indb.	108.103	-76.299	-200.222	-26.496	54.904	-16.178	235.873	-81.112	62.911	61.484	5.600	-0,03
Øvrige hovedstadskommuner .	76.595	-57.553	-152.271	-22.276	33.940	-11.304	106.276	-43.337	30.446	-39.484	-7.300	0,05
Bykommuner med over 100.000 indb.	307.456	-223.697	-506.740	-61.343	117.227	-63.930	747.397	-256.363	209.658	269.665	4.969	-0,01
Bykommuner med 40.000 til 100.000 indb.	153.583	-109.030	-253.579	-30.895	67.878	-30.845	389.435	-113.359	89.304	162.493	14.149	-0,06
Bykommuner med 20.000 til 40.000 indb.	231.112	-165.235	-378.764	-47.522	94.585	-45.391	550.522	-153.595	116.358	202.070	-6.190	0,02
Bykommuner med 10.000 til 20.000 indb.	192.979	-135.652	-312.305	-37.575	67.387	-38.563	496.085	-113.550	86.801	205.606	14.950	-0,05
Landkommuner med over 50% af bef. i byer	120.576	-86.874	-201.573	-23.666	60.327	-22.771	276.275	-58.988	44.106	107.411	-3.829	0,02
Landkommuner med 33,3-50% af bef. i byer	301.027	-216.399	-489.248	-58.047	98.372	-62.703	729.839	-134.772	101.108	269.177	-2.071	0,00
Landkommuner med under 33% af bef. i byer	138.389	-99.452	-222.914	-26.671	41.325	-29.710	331.728	-64.070	47.135	115.760	-7.540	0,03
Landkommuner uden bymæssig bebyggelse	193.798	-138.909	-309.587	-35.335	59.865	-41.263	482.488	-86.794	65.156	189.418	-638	0,00
I alt	2.463.158	-1.749.591	-4.215.000	-491.599	1.099.000	-458.380	6.037.697	-1.644.424	1.250.597	2.291.468	-4	0,00

Beløb i 1000 kr.